

afb. 5. In 1966 tekende Chris Schut het Lage Land, gezien vanuit Kralingen; de molenwiek van hoge flats in aanbouw domineert de platte polder. (GAR IX 2552.24)

op gecontroleerde wijze bewerkstelligen in termen van sociale cohesie, sociale voorzieningen, controle op de stad en dus ook het watersysteem.¹¹ In deze periode werd de ruimtelijke ordening van Nederland diepgaand gewijzigd en veranderde het aanzicht van het land geheel doordat grote opgaven, zoals stedelijke uitbreiding, recreatie, infrastructuur en ruilverkaveling, tot navenant grote ingrepen in het in voorgaande eeuwen gegroeide cultuurlandschap leidden.

In Rotterdam vinden naast uitbreidingen op Zuid ook stedelijke ontwikkelingen in Alexanderpolder plaats. Van deze droogmakerij was het Lage Land het eerste gebied dat een stedelijke invulling kreeg. Voordat er daadwerkelijk een plan werd gemaakt, presenteerden de architecten Lotte Stam Beese en Jaap

Bakema in overleg met Cornelis van Traa, directeur stadsontwikkeling, eerst een studie op het *Congrès Internationaux d'Architecture Moderne* van 1953 in Aix-en-Provence. De ontwikkeling van het Lage Land is ingewikkeld omdat er in de natte, ver onder NAP liggende polder een grote hoeveelheid mensen moest worden gehuisvest, met bijbehorende voorzieningen. In het plan kiezen Stam Beese en Bakema voor bouwrijp maken door het bouwen op palen en verlaging van het polderpeil te koppelen aan een internationale visie op stedenbouw.

Het plan bestaat uit elf 'Mammoets' naar ontwerp van Jaap Bakema, als uitwerking van het idee van de 'verticale woonbuurt'.¹² De slechte grondconditie in het Lage Land is volgens Bakema een goede aanleiding voor ver-